Ao. 1855. No. 38.

Donderdag, 29 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 23 Maart 1855;

houdende afkondiging van 's Konings Besluit van den 14n. November 1854 No. 84, waarbij de bepalingen van den 19n. titel, 1e. boek, van het Burgerlyk Wetboek voor Nederland, handelende van Afwezigheid *zooveel noodig naar de plaatselijke omstandigheden gewijzigd, zoo als zij aan dat besluit zijn gehecht, voor de West-Indische Bezittingen van het Rijk van toepassing worden verklaard.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Ontvangen hebbende bij missive van zijne Excellentie den Minister van Kolonien dd. 23 November 1854 La. B No. 2 | 319, ter uitvoering een afschrift van 's Konings Besluit van den 14n. November te voren. No. 84, waarbij de bepalingen van den 19n. titel, 1e. Boek, van het Burgerlijk Wetboek, handelende van *Afwezigheid*, zooveel noodig naar de plaatselijke omstandigheden gewijzigd, zoo als zij aan dat besluit zijn gehecht, voor de West-Indische bezittingen van het Rijk van toepassing worden verklaard;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het voormeld Koninklijk Besluit met de hiervoren vermelde daaraangehechte bepalingen, bij deze ter kennis te brengen van het algemeen, luidende zij als volgt:

14 November 1854. No. 84.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, ddo. 26 September 1854 La. B No. 3.

Den Raad van State gehoord (advies van den 10n. October jl., No. 3.)

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van den 11n. dezer Letta. B No. 6.

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1.

De bepalingen van den 19n. titel, 1e. boek, van het Burgerlijk Wetboek, handelende van afwezigheid, zooveel noodig, naar de plaatselijke omstandigheden gewijzigd, worden, zoo als dezelve aan dit besluit zijn gehecht, voor de West-Indische bezittingen van het Rijk van toepassing verklaard.

Art. 2.

Ons tegenwoordig besluit treedt in werking van en met den dag, waarop hetzelve in de voorschrevene bezittingen zal zijn afgekondigd.

Onze Minister voornoemd is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Minister van Justitie, aan den Raad van State en aan den Hoogen Raad der Nederlanden, tot informatie en narigt.

Het Loo, den 14 November 1854.

(*Get.*) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(*Get.*) CHs. F. PAHUD.

Accordeert met deszelfs Origineel,

De fung. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(*Get.*) L. W. C. KEUCHENIUS.

Voor eensluidend Afschrift,

De fung. Secretaris Generaal,

L. W. C. KEUCHENIUS.

BURGERLIJK WETBOEK.

Eerste Boek.

TITEL XIX. VAN AFWEZIGHEID.

Eerste Afdeeling.

Van de verklaring van vermoedelijk overlijden.

Artikel 1.

Indien iemand zijne woonplaats heeft verlaten, zonder volmagt tot het waarnemen van zijne zaken gegeven, of orde op haar beheer gesteld te hebben, en wanneer vijf jaren zijn verloopen na zijn vertrek, of na de laatste tijding, waaruit kon blijken dat hij in leven was, zonder dat in die vijf jaren bewijs is ingekomen van zijn aanwezen of van zijn overlijden, zal zoodanige afwezige, ten verzoeke van belanghebbenden, op daartoe bekomen verlof van de regtbank zijner verlaten woonplaats, of wanneer die woonplaats in *Suriname* was, van het Geregtshof aldaar, voor het regterlijk Collegie hetwelk het verlof verleende, kunnen worden opgeroepen, bij eene openbare dagvaarding, loopende op een' termijn van drie maanden, of zoo veel langer als door dat Collegie zal zijn bevolen.

Wanneer op die dagvaarding noch de afwezige, noch iemand voor hem opkomt, die van zijn aanwezen doet blijken, zal verlof tot eene tweede dergelijke dagvaarding, en op deze tweede, in het geval als voren, verlof tot eene derde dagvaarding worden verleend.

Deze dagvaardingen moeten telkens worden geplaatst in zoodanige nieuwspapieren, en worden aangeplakt op zoodanige plaatsen, als de Regter, bij het verleenen van het eerste verlof uitdrukkelijk zal hebben aangewezen.

Art. 2.

Indien op de derde dagvaarding, noch de afwezige, noch iemand voor hem is opgekomen, die behoorlijk van zijn aanwezen doet blijken, kan door den regter, op daartoe gedanen eisch, na verhoor van het Openbaar Ministerie, een vonnis worden gewezen, houdende, dat er regtsvermoeden van overlijden bestaat, sedert den dag, nadat de afwezige kan worden gerekend zijne woonplaats te hebben verlaten, of na de laatste tijding van zijn leven, en welke dag bepaaldelijk in het vonnis moet worden uitgedrukt.

Art. 3.

De regter zal, alvorens uitspraak te doen, des noods na een daartoe bevolen getuigen-verhoor, te houden in tegenwoordigheid van het Openbaar Ministerie, letten op de beweegredenen der afwezigheid, op de oorzaken die het ontvangen van tijdingen van den afwezige hebben kunnen verhinderen, en op alle andere omstandigheden, tot het vermoeden van overlijden betrekkelijk.

Hij kan, naar aanleiding van dit alles, het doen van uitspraak uitstellen, tot nog uiterlijk vijf jaren boven den tijd, in art. 1 vermeld, en zoodanige nadere oproepingen en plaatsing daarvan in de nieuwspapieren bevelen, als hij in het belang des afwezigen mogt noodig oordeelen.

Art. 4.

Indien iemand bij het verlaten zijner woonplaats eene volmagt tot het waarnemen van zijne zaken gegeven, of orde op haar beheer heeft gesteld, en er tien jaren zijn verloopen na zijn vertrek of na de laatste tijding van zijn leven, zonder dat in die tien jaren bewijs van zijn aanwezen of van zijn overlijden zal zijn ingekomen, kan zoodanige afwezige, ten verzoeke van belanghebbenden, worden opgeroepen, en kan worden verklaard, dat er regtsvermoeden van overlijden bestaat, op de wijze en volgens de voorschriften in de drie voorgaande artikelen vermeld. Dit verloop van tien jaren wordt gevorderd, al ware het ook dat de gegeven volmagt of gestelde orde van den afwezige vroeger mogten zijn geëindigd.

Art. 5.

De verklaring van vermoedelijk overlijden moet algemeen worden bekend gemaakt, door middel van dezelfde nieuwspapieren, in welke de openbare oproepingen zijn geplaatst geweest.

Tweede Afdeeling.

Van de regten en verpligtingen van vermoedelyke erfgenamen en andere belanghebbenden na de verklaring van vermoedelijk overlijden.

Art. 6.

De vermoedelijke erfgenamen van den afwezige, welke, hetzij volgens versterfregt, hetzij volgens uiterste wilsbeschikking, tot zijne nalatenschap geregtigd zouden zijn geweest op den dag, in het vonnis uitgedrukt, zijn bevoegd om van hem, die met het beheer der goederen van den afwezige belast was, rekening, verantwoording en afgifte te vorderen, en om de goederen van den afwezige in bezit te nemen, alles tegen het stellen van persoonlijke of zakelijke, geregtelijk goedgekeurde zekerheid dat die goederen zullen worden gebruikt, zonder ze te verwaarloozen, alsmede, voor de teruggave der goederen of van hunne waarde, indien de aard der goederen dit mogt mede brengen, en zulks ten behoeve van den afwezige, wanneer hij terug mogt komen, of van andere erfgenamen, van wier beter regt daarna mogt blijken.

De vermoedelijke erfgenamen, en alle belanghebbenden zijn dienvolgens bevoegd om de opening der uiterste wilsbeschikking, zoo die bestaan, te vorderen.

Art. 7.

Bij gebreke van het stellen der zekerheid in het voorgaande artikel vermeld, zullen de goederen onder het beheer van eenen derde worden gesteld, en kan, ten opzigte van roerende goederen, verkoop worden bevolen, op zoodanige wijze, als de regter het meest raadzaam zal oordeelen.

Art. 8.

De vermoedelijke erfgenamen hebben, ten opzigte van het genot van de goederen van den afwezige, dezelfde regten, en zijn aan dezelfde verpligtingen onderworpen, als vruchtgebruikers, voor zoo verre de bepalingen op dat onderwerp toepasselijk zijn, en daaromtrent hierna niet anders is voorzien.

Art. 9.

Op denzelfden voet, als dit in de drie voorgaande artikelen omtrent de vermoedelijke erfgenamen des afwezigen is bepaald, kunnen de legatarissen, en alle anderen die op de goederen van den afwezige, na zijn overlijden, eenig regt zoude gehad hebben, hetzelve bij voorraad uitoefenen.

Art. 10.

Zij die eenige goederen van den afwezige onder hun bezit of beheer hebben verkregen, zijn ieder voor zooveel hem aangaat, daarvan aan den afwezige, wanneer hij terug mogt komen, of andere erfgenamen, of regthebbenden, welke mogten opkomen, en van hun beter regt doen blijken, rekening, verantwoording en afgifte schuldig.

Art. 11.

De vermoedelijke erfgenamen zijn dadelijk, bij het in bezit nemen, verpligt, tot eene behoorlijke beschrijving van alle de goederen, door den afwezige achtergelaten.

Aan hen wordt het voorregt van boedelbeschrijving toegekend. Bij gebreke van zoodanige boedelbeschrijving, verliezen zij het hierboven toegekend voorregt, onverminderd de verpligtingen, in het vorig artikel omschreven. Zij verliezen dit voorregt almede in de gevallen, waarin dat door gewone erfgenamen verloren wordt.

Art. 12.

Behoudens de voorgaande bepalingen, en voor zoo verre dien ten gevolge niet anders is bevolen, kunnen de vermoedelijke erfgenamen de goederen van den afwezige, in welker bezit zij zijn getreden, bij voorraad onder elkander verdeelen, met inachtneming der voorschriften, omtrent boedelscheiding gemaakt.

De vaste goederen mogen nogtans, om tot de verdeeling te geraken, niet worden verkocht, maar zullen, in het geval, dat zij niet kunnen worden verdeeld, of in eene of andere kaveling begrepen, onder sequestratie worden gesteld, en de inkomsten daarvan uitgekeerd, zoo als bij de verdeeling zal worden overeengekomen.

Van alles moet eene akte worden opgemaakt en geteekend, waaruit tevens blijkt, wat aan legatarissen of andere geregtigden is uitgekeerd.

Art. 13.

De beschrijving, de akte, in het voorgaande artikel vermeld, en de akte waarbij zekerheid is gesteld, moeten worden gebragt en bewaard ter Griffie van het regterlijk Collegie, dat het vonnis van vermoedelijk overlijden heeft gewezen.

Art. 14.

Zij, die, tengevolge van de voorgaande bepalingen, vaste goederen in hun aandeel hebben gekregen, of met het beheer daarvan zijn belast, kunnen tot hunne zekerheid vorderen, dat die goederen worden opgenomen door deskundigen, daartoe te benoemen door het regterlijk Collegie in welks ressort die goederen gelegen zijn, en zal van hunne gesteldheid beschrijving worden gemaakt. Nadat de deskundigen verslag aan den regter gedaan en deze het zal goedgekeurd hebben, het openbaar Ministerie daarop gehoord zijnde, moet de beschrijving met het verslag op de griffie worden bewaard.

Art. 15.

De vaste goederen van den afwezige, die aan iemand der vermoedelijke erfgenamen zijn toebedeeld, of onder het beheer van dezen zijn gesteld, mogen vervolgens niet worden vervreemd, noch bezwaard, voor dat de tijd, hierna in art. 18 bepaald, zal zijn verloopen, tenzij om gewigtige redenen, en met verlof van den regter.

Art. 16.

Indien de afwezige, na de verklaring van vermoedelijk overlijden, terugkeert, of er bewijs inkomt, dat hij nog in leven is, zijn zij, welke vruchten en inkomsten van zijne goederen hebben getrokken, verpligt, die terug te geven, te weten, de helft wanneer de terugkomst plaats heeft, of het bewijs van leven inkomt, binnen vijftien jaren na den dag van het vermoedelijk overlijden, in het vonnis uitgedrukt; of wel een vierde, wanneer zulks later, doch vóór het verloop van dertig jaren na dat tijdstip, plaats heeft.

Alles echter, met die bepaling, dat de regter, die het vonnis van vermoedelijk overlijden heeft uitgesproken, uit aanmerking van de geringheid der achtergelatene goederen, de teruggave van vruchten en inkomsten anders mag regelen, of wel daarvan geheele ontheffing kan verleenen.

Art. 17.

Indien de afwezige in gemeenschap van goederen, of slechts van winst en verlies, of van vruchten en inkomsten, is getrouwd, en zijne echtgenoot verkiest de bestaande gemeenschap te laten voortduren, kan deze de provisionele inbezitneming der vermoedelijke erfgenamen, en de uitoefening der regten, die eerst door den dood van den afwezige zouden worden geboren, tegenhouden; en, onder de verpligting der beschrijving in art. 11 vermeld, het beheer der goederen, vóór alle anderen, op zich nemen of behouden. — Doch kan de opschorting dier inbezitneming en de verdere gevolgen daarvan niet langer plaats grijpen, dan gedurende tien volle jaren, te rekenen van den dag bij het vonnis uitgedrukt, waarbij het vermoedelijk overlijden is verklaard.

Indien echter de echtgenoot zich niet tegen de inbezitneming der vermoedelijke erfgenamen verzet, zal hij zijn aandeel in de gemeenschap, of eigene goederen, en al hetgeen waartoe hij overigens mogt geregtigd zijn, naar zich nemen, mits zekerheid stellende voor zoodanige goederen die voor teruggave vatbaar zijn.

De vrouw, de voortduring der gemeenschap verkiezende, behoudt het regt om, bij vervolg van tijd, van die gemeenschap afstand te doen.

Art. 18.

Wanneer dertig jaren zijn verloopen na den dag van het vermoedelijk overlijden, in het vonnis uitgedrukt, of ook wanneer vroeger honderd volle jaren zijn verstreken sedert de geboorte van den afwezige, zijn de borgen ontslagen, is de zakelijke zekerheid opgeheven, en blijft de verdeeling der achtergelaten goederen, voor zoo ver die bereids heeft plaats gehad, stand houden, of kan anders door de vermoedelijke erfgenamen tot eene definitive verdeeling worden overgegaan, en kunnen alle andere regten op die nalatenschap definitivelijk worden uitgeoefend. Het voorregt van boedelbeschrijving houdt alsdan op, en kunnen de vermoedelijke erfgenamen tot aanvaarding of tot verwerping worden verpligt, volgens de voorschriften, op dat onderwerp bestaande.

Art. 19.

Indien vóór den tijd, in het voorgaande artikel uitgedrukt, tijding inkomt van het overlijden van den afwezige, kunnen zij, die op het tijdstip van dat overlijden, uit krachte der wet, of uit beschikkingen van den afwezige, regten op zijne nalatenschap hebben verkregen, of in die regten zijn opgevolgd, rekening, verantwoording en afgifte vorderen, op den voet van art. 10 en 16.

Art. 20.

Indien de afwezige mogt terugkomen, of van zijn leven doen blijken, nadat dertig jaren zijn verloopen sedert den dag van zijn vermoedelijk overlijden, bij het vonnis uitgedrukt, heeft hij alleen regt zijne goederen terug te vorderen in den staat, waarin zij zich alsdan bevinden en den prijs van die goederen, welke vervreemd zijn, of wel de zoodanige, welke uit de opbrengst zijner vervreemde goederen zijn aangekocht, alles echter zonder eenige vruchten of inkomsten.

Art. 21.

Evenens zullen de kinderen en verdere afkomelingen van den afwezige zijne goederen terug ontvangen, voor zoo verre zij mogten opkomen binnen dertig jaren na het tijdsverloop bij art. 18 vastgesteld.

Art. 22.

Wanneer bij vonnis regtsvermoeden van overlijden is verklaard, moeten alle regtsvorderingen ten laste van den afwezige worden ingesteld tegen de vermoedelijke erfgenamen, welke zijne goederen hebben in bezit genomen, behoudens het vermogen van deze laatsten om het voorregt van boedelbeschrijving te doen gelden.

Derde Afdeeling.

Van de regten, opgekomen aan eenen afwezige, wiens bestaan onzeker is.

Art. 23.

Hij, die aanspraak maakt op een regt, hetwelk van eenen afwezige op hem overgegaan zoude zijn, doch hetwelk eerst aan den afwezige is opgekomen, nadat zijn bestaan onzeker is geworden, is verpligt te bewijzen, dat de afwezige heeft geleefd op het tijdstip, dat het regt aan dezen is opgekomen; zoolang hij zulks niet bewijst, zal hij verklaard worden in zijnen eisch niet ontvankelijk te zijn.

Art. 24.

Indien aan eenen afwezige, wiens bestaan onzeker is, eene nalatenschap of een legaat opkomt, waartoe, indien hij niet in leven ware, anderen zouden geregtigd zijn, of, waarin anderen met hem zouden moeten deelen, kan zoodanige nalatenschap of legaat, of het gedeelte daarvan, door die anderen in bezit worden genomen, even als of zoodanig iemand overleden ware, zonder dat zij verpligt zijn desselfs overlijden te bewijzen; zij moeten echter daartoe vooraf vergunning verkrijgen van den regter ter plaatse, waar het sterfhuis is, welke, desnoods, openbare oproepingen kan bevelen, en, in dat geval, ten behoeve der belanghebbenden de noodige behoedmiddelen voorschrijven.

Art. 25.

De bepalingen van de twee voorgaande artikelen sluiten de bevoegdheid niet uit tot het opvorderen van erfenissen en alle andere regten, die aan den afwezige of aan zijne regthebbenden nader mogten blijken toe te komen. Die bevoegdheid en die regten gaan alleen te niet door het tijdsverloop, tot verjaring vereischt.

Art. 26.

Indien daarna de afwezige terugkomt, of zijn regt op zijnen naam wordt vervolgd, kan de teruggave van vruchten en inkomsten worden gevorderd, te rekenen van den dag, dat aan den afwezige het regt is opgekomen, op den voet en onder de bepalingen van art. 16.

Vierde Afdeeling.

van de gevolgen van afwezigheid, met betrekking tot het huwelijk en de kinderen.

Art. 27.

Indien, buiten het geval van kwaadwillige verlating, een der echtgenooten gedurende tien volle jaren, van zijne woonplaats afwezig is, zonder dat eenige tijding van zijn leven of dood is ingekomen, is de achtergebleven echtgenoot bevoegd, op daartoe bekomen verlof van de regtbank der gewone woonplaats, of, zoo die woonplaats in *Suriname* is, van het Geregtshof aldaar, zoodanige afwezige bij drie opeenvolgende openbare dagvaardingen op te roepen, op de wijze in art. 1 en 2 omschreven.

Art. 28.

Indien op de derde dagvaarding, noch de afwezige, noch iemand voor hem is opgekomen, die behoorlijk van zijn aanwezen doet blijken, kan de regter aan den achtergebleven echtgenoot, vergunnen een ander huwelijk aan te gaan. De bepalingen van art. 3 zijn te dezen toepasselijk.

Art. 29.

Indien, na de verleende vergunning, doch vóór het aangaan van een ander huwelijk, de afwezige mogt opkomen, of iemand het behoorlijk bewijs van zijn leven inbragt, vervalt de verleende vergunning van regtswege.

Na het aangaan van een ander huwelijk, heeft de afwezige regt, om ook van zijne zijde een ander huwelijk aan te gaan.

Art. 30.

Indien de vader zijne woonplaats verlaat, met achterlating van minderjarige kinderen, zonder orde op zijne zaken gesteld te hebben, zal de moeder alle regten van den man uitoefenen zoowel met betrekking tot de opvoeding der kinderen, als tot het beheer van hunne goederen. De bloedverwanten of aangehuwden van den afwezigen vader kunnen zich daartegen bij den regter, in art. 1 aangewezen, verzetten.

Art. 31.

Indien een der echtgenooten, minderjarige kinderen uit een vroeger huwelijk hebbende, of ook vader of moeder, weduwenaar of weduwe zijnde, hunne woonplaats verlaten, zonder voor hunne minderjarige kinderen te hebben gezorgd, wordt in de voogdij voorzien op dezelfde wijze, als wanneer de vader en de moeder van die kinderen overleden zijn.

Art. 32.

Hetzelfde moet plaats hebben, indien vader en moeder afwezig zijn, of indien een der echtgenooten komt te overlijden, nadat de andere zijne woonplaats heeft verlaten, zonder voor hunne minderjarige kinderen te hebben gezorgd, gelijk mede in het geval, dat minderjarige natuurlijke kinderen onverzorgd zijn achtergelaten.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 14 November 1854 No. 84.

Mij bekend,

De Minister van Kolonien,

(*Get.*) CH^s. F. PAHUD.

Voor eensluidend afschrift,

De fung. Secretaris Generaal,

L. W. C. KEUCHENIUS.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 23n. Maart 1855.

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De waarn. adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 28 Maart 1855.

De waarn. adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

Maart 23. Van de slavin *Sanna*, geboren in 1834, dochter van *Betty*, en van het slavenkind *August*, geboren in 1848, zoon van *Jetta* toebehoorende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

N. B. *Zullende bij anticipatie van den gewonen termijn, en wel op den 4den April aanstaande, op het aanzoek voor zoover het kind* August *betreft, worden gedisponeerd.*

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

Maart 26. Van het slavenkind *Johanna*, geboren in 1854, dochter van *Constantie*, toebehoorende voor den vrijdom aan F. C. Cordua.

» » Van de slavin *Laurentina*, geboren in 1840, dochter van *Doortje*, toebehoorende voor den vrijdom aan J. F. Saile Vanier nom ux.

» » Van de slavin *Amimba*, geboren in 1808, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan den minderjarigen C. Cammel.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 26 Maart 1855.

Ingevolge last van den Heer Gouverneur brengt de ondergeteekende ter kennis van belanghebbenden, dat ter Gouvernements-Secretarie voor hen ter lezing liggen twee ontwerp-Reglementen betreffende *de Immigratie van vrije urbeiders in deze kolonie.*

De Heer Gouverneur hen uitnoodigende om daarvan kennis te nemen, zal met genoegen schriftelijke mededeeling ontvangen van de aanmerkingen, welke tegen deze ontwerpen bij hen mogten ontstaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Maart 1855.

[4480] Alzoo Joseph Robinson, eigenaar der plantaadje *Vlugt en Trouw*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om den slaaf *Brutus*, geboren in 1810, moedersnaam onbekend, van den naam van voormeld effect af- op dien van L. Bixby te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Maart 1855.

Alzoo J. A. Dijkhuijzen van het Gouvernement heeft verzocht, om een perceel land, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, regterhand in het opvaren, groot *een* bunder, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen; zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt, naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 G. B. e. a. No. 8.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 28 Maart 1855.

Alzoo A. E. van Ritter van het Gouvernement heeft verzocht om een perceel land, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, ter regterhand in het opvaren, groot *een* bunder in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements-Secretarie in te dienen; zullende anders over het perceel land door het Gouvernement worden beschikt, naar aanleiding der Publicatie van den 13n. Julij 1846 G. B. e. a. No. 8.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen tot de zaken van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, is overgegeven:

Aan Jonkheer Mr. J. M. A. Martini van Geffen qq. de boedel van Wilco Holdinga Baron Thoe Schwartzenberg en Hohenlansberg.

Paramaribo, den 26 Maart 1855.

De Curator bij het Departement voornoemd,

CHs. LIONARONS.

(4492) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op *MORGEN* den 30sten dezer, des morgens ten 9 ure, door- en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts, doen verkoopen: **38** stuks **SCHAPEN, 22 VARKENS, 8 KALKOENEN, 47 KIPPEN**, en **11 EENDEN**, allen behoorende tot den boedel John Elder; — zijnde dezelve te bezigtigen ten huize van denzelven Vendumeester.

Paramaribo, den 29 Maart 1855.

De Curator voornoemd

CHs. LIONARONS.

(4493) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op *MORGEN* den 30sten dezer, des morgens ten 9 ure, door en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts, doen verkoopen: **9 SCHAPEN** en **3 VARKENS**, behoorende tot den boedel L. Liwijn, zijnde dezelven van heden af te bezigtigen ten huize van den genoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 29 Maart 1855.

De Curator voornoemd,

CHs. LIONARONS.

(4494) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde boedels*, zal op Vrijdag den 6n. April e. k. door den Vendumeester A. Salomons in het lokaal van gemeld Departement, doen opveilen: *GOUD en ZILVERWERK, MEUBELEN, JAGTGEWEREN, PISTOLEN*, BLIK, GLAS en AARDEWERK, *vier* **PAARDEN**, *een groote* **BUL**, en *twee* **KOEIJEN**, toebehoorende tot den boedel John Elder; eenige MEUBELEN en Vrouwen-Kleederen, behoorende aan den boedel Magdalena Geurig en den Slaaf *Carel*, aankomende den boedel John Walton.

Paramaribo, den 28 Maart 1855.

De Curator voornoemd,

CHs. LIONARONS.

Gratis

KOEPOK-INËNTING

alle dagen, des morgens tusschen *zeven* en *acht* uur, ten huize van den Stads-Geneesheer.

Nieuwstijdingen.

Belgie.

De Belgische regering heeft eene wijziging der tariefwetgeving in liberalen geest ontworpen, en daarover het advies der kamers van koophandel gevraagd. De *Independance* zegt daaromtrent:

» Met 31 Maart aanstaande eindigt de werking der wet van 8 Junij 1853, waarbij het stelsel der differentieele invoerregten in stand gehouden werd. Sedert het vaststellen dier wet is dat stelsel voor verscheiden producten afgeschaft, en nog maar vijf artikelen, koffij, vruchten, rijst, suiker en tabak, zijn aan hetzelve onderworpen. Bij de

enquête, die in 1853 betrekkelijk het stelsel van differentieele regten gehouden is, had de meerderheid van de afgevaardigden der kamers van koophandel zich verklaard voor de afschaffing der differentieele regten, met uitzondering van de buitenlandsche vlaggen, die de gelijkstelling met de Belgische niet verworven hebben, en van den aanvoer uit de opslagplaatsen in Europa. Sedert is door het voorbeeld van Nederland, door het verdwijnen der laatste overblijfselen van Engelands aloude scheepvaartwetgeving, door de verklaringen en overeenkomsten tusschen Belgie en verscheiden andere landen, en eindelijk door de onmiskenbare ontwikkeling der publieke opinie, bij het gouvernement de overtuiging gevestigd, dat het oogenblik gekomen is, om met het stelsel van differentieele regten geheel te breken. Deze overtuiging is uitgedrukt in het wetsontwerp, waarop thans de kamers van koophandel gehoord worden. Het behoudt de differentieele regten niet anders dan als middel van retorsie, hetwelk des noods zal te werk gesteld worden tegen landen, die aan Belgische schepen of producten eene gunstige behandeling mogten weigeren.

» Het wets-ontwerp regelt insgelijks definitief het invoerregt op de artikelen, wier invoer vroeger naar gelang der vlag waaronder, en der plaats van waar zij aangevoerd werden, aan een verschillend regt onderworpen was. Het behoudt het regt op gedistilleerd, op honig en cacao geheel of nagenoeg geheel in stand. Voor de koffij wordt een eenparig regt voorgesteld, gelijkstaande met het gemiddelde bedrag der regten die in de laatste jaren van dit artikel geheven zijn, doch eerst met 1 Januarij 1857 in werking komen. Voor de rijst wordt eene zeer gewigtige verandering voorgesteld, zullende dit artikel voortaan slechts aan een zeer matig regt onderworpen zijn, overeenkomstig het algemeen aangenomen beginsel, om de levensmiddelen niet in prijs te doen stijgen.

» Dat zijn de hoofdbepalingen van het wets-ontwerp, waarmede in onze tariefwetgeving een nieuw stelsel definitief ingevoerd zal worden.

Duitschland.

Volgens het *Journal de Frankfort*, verwachtte men te Weenen de aankomst van een aanzienlijk lid van het kabinet van Berlijn, belast met de zending, om het tusschen de beide regeringen bestaande geschil, zoo veel mogelijk uit den weg te ruimen. In de hoogere kringen wordt dit mede te Weenen zeer gewenscht, daar de langzame en onzekere gang der diplomatieke onderhandelingen, de geestdrift dreigt uit te dooven, welke door de manmoedige staatkunde van het Oostenrijksche kabinet was verwekt. Aan de zijde des keizers ontbreekt het gemis niet aan wil en kracht, om den weg te blijven volgen, op welken hij geslagd is, om, zoowel zijn eigen rijk als Duitschland, in het algemeen, in eene zoo achting gebiedende houding te plaatsen. Des te meer moet men het beklagen, dat juist in Duitschland de zwarigheden liggen, welke verhinderen om de vruchten dier politiek te plukken. Het *Journal* oppert voorts het vermoeden, dat de hinderpalen opzettelijk worden opgehoopt met het doel, *elke vaste en krachtige bondspolitiek* onmogelijk te maken, en meent, dat zoolang het kabinet van Berlijn geen anderen weg inslaat en geenen waarborg aanbiedt, dat het opregtelijk voornemens is om eene innige en welgemeende alliantie met de drie verbondene mogendheden te sluiten, deze ook zwarigheid zullen moeten maken, om Pruisen tot de Weener conferentien toe te laten.

Naar men uit Bern hoort verzekeren zou het uit Zwitsers op te rigten Fransch legioen bestemd zijn, om, na afloop van den oorlog, in de garde des keizers opgenomen te worden die dit aan den heer Ochsenbein toegezegd zou hebben.

— Volgens bijzondere brieven uit St. Petersburg, heerscht aldaar eene uiterst sombere stemming, die zelfs tot het hof en den hoogen adel zich uitstrekt. Men is zeer op Oostenrijk verbitterd. Men koestert aldaar niet de minste hoop op een spoedig herstel van den vrede en voorziet integendeel een langdurigen en bloedigen oorlog.

INGEZONDEN.

Aan de Redactie, enz.

Gisteren heeft alhier, bij de *Portugeesche Israëlitische Gemeente*, voor de *eerste maal*, eene huwelijksinzegening in de kerk plaats gevonden, welke op alle aanwezigen eenen diepen indruk heeft achtergelaten. — Nadat het huwelijk door den Ambtenaar voltrokken was, begaven zich de gehuwden naar de kerk, alwaar de Eerw. Heer M. M. Morpurgo den gewigtigen invloed welke het huwelijk op het maatschappelijk en huisselijk leven uitoefent, kortelijk ontwikkelde. Daarna ging Z. Eerw. over, hun de pligten welke zij als echtgenooten, vrijwillig op zich genomen hebben, te herinneren, en hen te wijzen op de ongelukkige gevolgen, welke het veronachtzamen darvan te weeg brengt, en veeltijds te laat wordt ingezien. Vervolgens zegende ZijnEerw. het huwelijk in, en werd deze plegtigheid met een hartroerend gebed besloten. Allen, die dezelve hebben bijgewoond waren zeer getroffen, en verlieten de kerk met den wensch dat die plegtigheid in het vervolg algemeen bij de Israëliten moge plaats vinden. — Wij wenschen de Portugeesche Gemeente geluk met dezen zoo geschikten en ijverigen Voorbidder, en hopen dat ZEerw. steeds met dezelfde liefde en volharding, tot nut en vooruitgang zijner geloofsgenooten, moge voortgaan.

Een Vriend van Godsdienst en vooruitgang.

Producten - Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 28sten dezer, 31 vaten van Plantaadje Boxel a 6,40 c.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 27 dezer, de Nd. Am. brik *Rio Grande*, kapt. Mc. Cebb, van Jacksonville.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard. Sluit 30 dezer.

Plata, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit *Ultimo* dezer.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Anna, kapt. Schill, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

De COMMISSIE van het fonds *ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden*, te *Paramaribo*, heeft onder dankbetuiging de eer, bij deze verslag te doen van de uitkomst der gedane Collecte ten behoeve van zoo vele verminkte Militairen en Zeelieden of wel nageblevenen van gesneuvelden.

Van de Ingezetenen van Paramaribo	*f* 132,05.
Behalve deze som zijn in de bussen gevonden: *twee* Deensche zilveren-, *twee* Fransche koperen-, *een* Engelsche, dito muntjes en *een* oude Nederlandsch zesdehalf.	
» Z. M. brik de Koerier	» 21,29.
» » stoomschip Curaçao	» 14,59.
» » » schoener de Adder	» 6,60.
» de Militaire bezetting in de kolonie	» 214,69.
» het district Coronie	» 42,28⁵.
» » » Nickerie	» 17,07.
» de div. bov. Cottica en Perica	» 15,72.
» » » ben. Cottica	» 13,00.
» » » Para	» 13,56.
» » » bov. Suriname en Thorarica	» 20,00.
Van de divisien *boven Commewijne*, *beneden Commewijne*, *Matappica* en *Saramacca*, is het resultaat nog niet bekend.	
Totaal	*f* 510,85⁵.

Paramaribo, den 27 Maart 1855.

De Commissie voornoemd,
DE NORMANDIE 's JACOB,
Majoor.
J. BRONNER,
Kapitein.

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID.

Met kennisgeving dat de door den Heer **S. H. BOAS**, op den 24 dezer maand, gegeven representatie, na aftrek der kosten, voor *twee derde* gedeelte, eene som van *f* 334,77 ten voordeele dezer Maatschappij heeft opgeleverd, wordt de opregte hulde van erkentelijkheid aan ZijnEd., aan allen die hem belangeloos hebben bijgestaan en aan de welmeenende Ingezetenen, die, door hunne talrijke opkomst, tot de bereiking van het edele doel des Voorstellers hebben medegewerkt, op de hartelijkste wijze toegebragt.

Paramaribo, den 28 Maart 1855.

In naam van het Hoofd Bestuur der Maatschappij,
De Algemeene Secretaris,
M. L. GOEPE.

Societeit: *De Vereeniging.*

Algemeene Vergadering, op ZATURDAG den 31 Maart, 's avonds ten 8 ure.
Huishoudelijke Werkzaamheden.
(4889)

Puik puike Zand-Aardappelen en meer andere *Provisien*,

te bekomen bij
(4888) G. H. L. BAKKER.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.